WALAFRIDUS STRABO. PS. BEDA
12. Jh.
Seite 276
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

errore uicus & cordis emollita duricia q̃ prius
similes erant tumulis mortuorum postea agnoue
runt creatorẽ dñm. Terra mota ẽ pendentẽ dñm
suũ ferre sustinens. Petre scisse sunt ut indi
carent duriciã iudeorũ q̃ p̃sentẽ filiũ dei intelle
gere noluerunt. & monumenta apta sunt insig
nũ future resurrectionis. Et multa corpora
scorũ & rel. Scorũ corpora surrexerunt ut dñm
ostenderent resurgentẽ. & tamẽ cũ monumenta
apta sunt ii ante surrexerunt quã dñs resur
geret ut esset p̃mo genitus ex mortuis. Scãm aũ
ciuitatẽ in qua isti sunt resurgentes aut ierusa
lem cęlestẽ intellegam aut hanc irenã q̃ ante
scã fuerat appellata ppter templũ & scã scorũ a dis
tinctionẽ aliarũ urbiũ in quib; ydola colebant.
Centurio aũ & q̃ cũ eo erant custodientes ihm &
rel. Non solus centurio glorificauit dñm sed &
milites. Quarta q̃q; cęcitas iudeorũ q̃ tot p dñm
iuratis; factis. tantis in morte eius apparentib;
signis credere respuerunt & insensibiliores gen
tilib; dñm glorificare timere contẽpserunt.
Unde merito p centurionẽ fides ecclie designat
que uelo mysteriorũ cęlestiũ p mortẽ dñi reserato
ẽtuuo ihm & uere iustũ hominẽ & uere dei filiũ
synagoga tacente ẽfirmat. Nã & ipsa sũma centu